

Natasha Helvin

ROSYJSKA CZARNA
MAGIA

Natasha Helvin

ROSYJSKA CZARNA MAGIA

Wierzenia i praktyki heretyków i bluźnierców

PRZEŁOŻYŁ

Michał Lewiński

TYTUŁ ORYGINAŁU:
Russian Black Magic: The Beliefs and Practices of Heretics and Blasphemers

Redaktor prowadząca: Ewelina Kapelewska
Wydawca: Agnieszka Fiedorowicz
Redakcja: Anna Płaskoń-Sokołowska
Korekta: Bożena Sęk
Projekt okładki: designpartners.pl
Zdjęcie na okładce i wyklejce: © Peratek / Shutterstock.com
DTP: Maciej Grycz

Originally published in the English language
by Inner Traditions International, under the title
RUSSIAN BLACK MAGIC
Copyright © 2019 by Natalya McClure

Copyright © 2021 for the Polish edition by Illuminatio
an imprint of Wydawnictwo Kobiectwo Łukasz Kierus
Copyright © for the Polish translation by Michał Lewiński, 2021

Wszelkie prawa do polskiego przekładu i publikacji zastrzeżone. Powielanie i rozpowszechnianie z wykorzystaniem jakiejkolwiek techniki całości bądź fragmentów niniejszego dzieła bez uprzedniego uzyskania pisemnej zgody posiadacza tych praw jest zabronione.

Wydanie I
Białystok 2021
ISBN 978-83-66718-26-5

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku:
www.facebook.com/kobiece

www.wydawnictwokobiece.pl

Wydawnictwo Kobiectwo
E-mail: redakcja@wydawnictwokobiece.pl
Pełna oferta wydawnictwa jest dostępna na stronie
www.wydawnictwokobiece.pl

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie: Czym jest słowiańska czarna magia? 7

1. Narodziny rosyjskiej czarnej magii 13

2. Weretnicy i demoniczna wiara 29

3. Demoniczny panteon 45

4. Trzy siły, dusza i satanizm 67

ZAKŁĘCIA CZARNEJ MAGII

5. Podstawowe zasady i założenia magii 99

6. Zasady magii cmentarnej 135

7. Zaklęcia cmentarne 149

8. Zasady magii kościelnej 189

9. Zaklęcia kościelne 199

10. Magia krwi 215

11. Pakt z diabłem 223

12. Trzyście zaklęć zła dla weretników 235

O autorce 249

Indeks 253

WPROWADZENIE

Czym jest słowiańska czarna magia?

Słowiańska czarna magia to pradawny system czarownictwa wywodzący się od czarnych magów z Rusi Kijowskiej, która istniała w latach 882–1240 na terenie zajmowanym obecnie przez Ukrainę, Białoruś i Rosję. Ich zaklęcia w większości były destrukcyjne, a samych magów nazywano czarnymi praktykami.

W którymś momencie – po gwałtownym chrzcie i wprowadzeniu ortodoksyjnego chrześcijaństwa na ziemiach Rusi Kijowskiej (w latach 990–991) – zaczęła formować się nowa tradycja oparta na czarownictwie, które praktykowano w starym świecie. Początkowo składała się ona z wiedzy tajemnej przekazywanej za pośrednictwem księżeczek, które spisywano w nocy i oprawiano na czarno. To spowodowało, że zwykli ludzie zaczęli określać ją mianem czarnej magii. Jej adepci utrwalali i przekazywali swoją wiedzę poprzez zapisywanie jej w tak zwanych czarnych księgach, w związku z czym nazywano ich czarnymi magami. Ta tradycja narodziła się mniej więcej tysiącletnie temu; wcześniej wiedzę o czarnoksięstwie przekazywano głównie ustnie.

Echa pradawnych praktyk czarnoksięskich leżą u podstaw współczesnej czarnej magii. Polega ona przede wszystkim na pracy z siłami natury i ze światem umarłych. Włączono do niej również elementy wiary chrześcijańskiej (koncepcje dobra i zła

czy też Boga i diabła) i spleciono je z elementami pogańskimi. W czarnej magii rosyjskie metody czarnoksiężskie mieszają się z różnymi technikami pochodzącymi z innych miejsc. Najlepsze z nich powstały wieki temu i były przekazywane kolejnym pokoleniom magów, którzy poświęcili się sekretom czarnoksiężstwa. Te osoby zawarły pakt z diabłem i wyrzekły się Boga, swoich rodzin oraz sił związanych z dobrem. Oddały swoje dusze. W zamian otrzymały wiedzę i siłę, za sprawą których stały się pośrednikami pomiędzy światami i ludźmi, zdobyły różne nadprzyrodzone moce i zapanowały nad naturalnymi żywiołami. Dzięki tym zdolnościom magowie są w stanie kontrolować ludzkie przeznaczenie.

Celem tej książki jest zaprezentowanie teorii leżących u podstaw rosyjskiej czarnej magii. Znajdują się w niej również opisy wielu przykładowych praktycznych ceremonii i szczegółowe informacje dotyczące tajemnic rytuałów cmentarnych. Niestety nie jest ona w stanie zapewnić czytelnikowi wiedzy, rytualnej biegłości, doświadczenia, umiejętności, wprawy ani czegokolwiek innego, co może przynieść wyłącznie osobisty trening. Zawiera jedynie niewielki wycinek teorii i rytuałów związanych z rosyjską czarną magią. Ta książka nie nauczy was być magami – po prostu ukaze wam pewną część wiedzy tajemnej, którą posiadają magowie. Zawarte w niej informacje prawdopodobnie wystarczą do tego, abyście zrozumieli, że z pomocą czarnoksiężstwa możecie zmieniać kierunek swojego doczesnego życia w dowolnie wybrany sposób – zarówno negatywny, jak i pozytywny.

Przedstawię w tej książce podstawy wiedzy tajemnej i systemu wierzeń kulturowanego przez bluźnierców i heretyków. Odnosi się ona do głównych komponentów wiary: do

pytań o siły nadprzyrodzone i nasze relacje z nimi, o powstanie świata, o wartości moralne, o praktyki religijne, o podejście do różnych instytucji społecznych i tak dalej. Ta książka powstała z myślą o wszystkich tych, którzy interesują się przekazywanymi od pokoleń naukami rosyjskich czarnych magów.

1

Narodziny
rosyjskiej czarnej magii

Magia polega na stosowaniu szczególnego rodzaju energii. Aby rozłupać kamień za pomocą młotka, trzeba wielokrotnie unieść i opuścić młotek z odpowiednią mocą. Mówiąc innymi słowy: trzeba ukierunkować i zużyć energię. Bo to właśnie ona niszczy kamień, a nie młotek. Owa energia pochodzi z ludzkiego ramienia i dłoni. Magia jest czymś bardzo podobnym, ale jej źródłem jest nasz umysł.

Powinniśmy pamiętać, że społeczeństwo i religia uwarunkowały i ukształtowały poglądy wielu ludzi na temat dobra i zła, a także prawdy i fałszu. W rezultacie niemal zapomnieliśmy o fundamentalnym fakcie: wszelkie życie jest pełne tajemnic, a jedynym sposobem na zrozumienie egzystencji jest zgłębianie owych tajemnic. Możemy starać się lepiej zrozumieć, co tak naprawdę się dzieje. Lepsze zrozumienie otaczających nas energii spowoduje, że będziemy w stanie manipulować nimi w taki sposób, aby wywierały pozytywny lub negatywny wpływ na nasze życie albo na życie innych ludzi. Okultyzm polega na studiowaniu ukrytych tajemniczych i paranormalnych zjawisk. Oddziałuje na różne elementy naszej egzystencji: jednym z nich jest duch, drugim wszechświat, a trzecim – świadomość.

Czarownictwo jest systemem teoretycznej i praktycznej wiedzy opartej na uniwersalnych zasadach. Osoby posiadające

tę wiedzę zazwyczaj określa się mianem magów. Ten system wiedzy sprawia, że magowie są w stanie wywierać wpływ na innych ludzi. Istnieje wiele różnych systemów czarownictwa, ale prawdopodobnie najbardziej znanym i skutecznym spośród nich jest tradycja, która powstała w ciągu ostatnich dwóch tysiącleci na podstawie chrześcijaństwa – najbardziej dominującej religii na świecie. U podstaw tej tradycji leży konfrontacja pomiędzy dobrem i złem (czyli pomiędzy Bogiem i diabłem).

Pradawne magiczne techniki i metody pracy z siłami przyrody oraz światem umarłych są ze sobą blisko powiązane i zostały udoskonalone oraz usystematyzowane przez wiele pokoleń magów. Nikt nie jest w stanie określić daty narodzin czarownictwa, ale możemy bezpiecznie założyć, że ta tradycja sięga bardzo odległego czasu. Nie zmienia to jednak faktu, że dopiero kilka wieków temu magowie ją uporządkowali i stworzyli na jej podstawie konkretny system, a następnie – gdy upowszechniła się umiejętność pisania i czytania – zaczęli utrwalać swoją wiedzę na papierze.

Czarownictwo nie jest łatwą sztuką, nawet jeśli korzysta się z niego wyłącznie do zadań związanych z własną osobą. Wymaga zdyscyplinowania i wytrwałości w dążeniu do swoich osobistych celów, a także ciągłej pracy nad sobą i nieustającego rozwoju wewnętrznego. Magowie ustnie przekazywali wiedzę o tradycji czarnomagicznej kolejnym pokoleniom. Jeżeli człowiek całkowicie poświęca się czarownictwu i traktuje je jako swoją profesję, nie dąży w życiu do zgromadzenia ogromnego majątku. Gdyby bowiem stał się bardzo bogaty, rozleniwiliby się i zrezygnował z czarownictwa. Nie zmienia to jednak faktu, że magowie zazwyczaj

żyją w dostatku i niczego im nie brakuje. Jeśli przestrzegają zasad ustanowionych przez siły udzielające im wsparcia, dostaną wszystkie niezbędne zasoby – czy też raczej magiczne moce, za sprawą których będą w stanie uzyskać środki potrzebne do przyzwoitego życia.

Kompetentni magowie nigdy nie określają się mianem czarodziejów. Warto zaznaczyć, że słowo „magia” często jest używane w odniesieniu do cyrkowych i teatralnych występów magów iluzjonistów. W znacznej mierze zostało ono zawłaszczone przez różnego rodzaju okultystycznych pisarzy, którzy nie mają najmniejszego pojęcia o teorii i praktyce czarownictwa. Czarnymi lub białymi magami często mianują się przeróżni oszuści i dyletanci, a także zwolennicy wielu tajnych stowarzyszeń, sekt i zachodnich zakonów magicznych. Prawdziwy ekspert w dziedzinie czarownictwa nigdy nie demonstruje swoich umiejętności publicznie. Nie używa swoich zdolności do tego, żeby wygrać zakład albo zaspokoić czyjąś ciekawość – w odróżnieniu od cyrkowych iluzjonistów i teatralnych czarodziejów. Jego praktykę można określić mianem czarnoksiężstwa. W dzisiejszych czasach wygodnie jest używać tego terminu w odniesieniu do magicznej pracy duchowej, ponieważ zwykłym ludziom nie kojarzy się on z magicznymi sztuczkami. Niektórzy starzy specjaliści w dziedzinie czarownictwa uważają wręcz, że słowo „magia” brzmi jak obelga.

Słowo „wiedźma” pochodzi od rosyjskiego *vedat* (*ведать*), które oznacza „wiedzieć”, ale jest również kojarzone z „matką”. Dosłownie można je przetłumaczyć jako „prowadząca matka”. To kobieta, która posiada wiedzę i specjalne umiejętności, a także potrafi ich używać.

Średniowieczni skrybowie używali słowa „magi” w odniesieniu do trzech biblijnych magów, którzy przybyli do Dzieciątka Jezus. Nowy Testament zawiera następującą wzmiankę na ich temat: „Mędrcy ze Wschodu przybyli do Jerozolimy i pytali: «Gdzie jest nowo narodzony król żydowski?»” (Mt 2:1-2). Słowo „magi” brzmi bardzo podobnie jak „mag”, które zwykle oznacza osobę potrafiącą używać czarów. W języku rosyjskim odpowiada mu wyraz *волшеб* – oznaczający czarowników i wróżbiarzy. Chodzi o grupę ludzi, którzy zachowali pradawną wiedzę magiczną i zastosowali ją w praktyce. Są to słowiańscy kapłani, którzy niegdyś odprawiali święte nabożeństwa i przewidywali przyszłość.

Zanim w X wieku Rosja przyjęła chrześcijaństwo, przeważnie odnoszono się tam do magów z szacunkiem. Bądź co bądź, uważano ich za inteligentnych i kompetentnych ludzi, którzy zajmowali się uzdrawianiem i rozumieli siły oraz prawa natury. W słowiańskich społeczeństwach pogańskich magowie stanowili specjalną grupę, która zajmowała się prowadzeniem religijnych rytuałów, przepowiedniami i wróżbiarstwem. W pradawnej hierarchii społecznej tradycyjnie zajmowali wysokie miejsca i plasowali się zaraz obok władcy. Książęta zgłaszali się do nich z prośbą o prorocтва. Magowie pełnili funkcję duchowych mentorów i pośredników pomiędzy różnymi światami, ludźmi i strumieniami niewidzialnej energii. Uważano ich za proroków, szamanów, uzdrowicieli i wytwórców przeróżnych mikstur. Rzucali zaklęcia i odprawiali rytuały, żeby zemścić się na kimś, oczarować kogoś, zapewnić bezpieczeństwo albo przyciągnąć bogactwo i pomyślność. Zajmowali się również przyrządzaniem mikstur z różnego rodzaju ziół i owadów, aby za ich pomocą wyrządzać krzywdę, rozbudzać pożądanie

i osiągać inne cele. Magowie potrafili uzdrawiać, przywoływać istoty duchowe i przepowiadać przyszłość, a także interpretować marzenia sennie i koszmarnie wizje zwykłych ludzi. Słuchało ich wiele osób. W niemal każdej wiosce znajdował się szaman albo mag, do którego można było zgłosić się po poradę w trudnej sytuacji.

Po przyjęciu chrześcijaństwa ludzie zaczęli się obawiać magów i czuć do nich niechęć. A jednak wciąż prosili ich o pomoc we wszystkich problemach, których nie byli w stanie rozwiązać z użyciem tradycyjnych metod. W rezultacie wielu magów straciło sympatię do zwykłych ludzi.

Od pradawnych czasów adepci czarnej magii nie są wobec siebie szczególnie przyjaźni, ale również nie walczą ze sobą nawzajem – a przynajmniej nie robią tego otwarcie. Nie zmienia to jednak faktu, że czasami wybuchały pomiędzy nimi zaciekłe wojny. Jeżeli zwaśnione osoby nie były w stanie dojść do porozumienia, zwykle zwyciężała silniejsza z nich. Pomimo tego w dawnych czasach magowie często gromadzili się podczas spotkań, nazywanych mszami, aby dyskutować o pilnych kwestiach i wymieniać doświadczenia. Dziś te zebrania wciąż się odbywają, ale rzadziej niż kiedyś. Są też znacznie bardziej zorganizowane. Czasami magowie gromadzą się podczas grupowych ceremonii, w których zazwyczaj biorą udział trzy osoby (najczęściej jeden mężczyzna i dwie kobiety). Tego rodzaju trio bywa nazywane warkoczem, ponieważ warkocz zazwyczaj zaplata się z trzech pasm włosów. Magowie odprawiają grupowy rytuał, gdy wspólnymi siłami trzeba kogoś wyeliminować albo osiągnąć jakiś inny ważny cel. Czasami spotykają się w grupach złożonych z dziewięciu lub więcej osób, żeby przeprowadzać zbiorowe ceremonie.

SPODOBAŁ CI SIĘ FRAGMENT
KTÓRY PRZECZYTAŁEŚ?

Zamów książkę

ROSYJSKA CZARNA MAGIA

w [księgarni Illuminatio](#)

SPRAWDŹ PEŁNĄ OFERTĘ WYDAWNICTWA NA

www.illuminatio.pl

Bądź na bieżąco i śledź nasze
wydawnictwo na **Facebooku**:

www.facebook.com/illuminatio

Książki wydawnictwa Illuminatio
znajdziesz również w **Magicznej Galerii**

www.CzaryMary.pl